

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII

pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W POLANIE
ROK XXI 2013 NR 19 (724)

12 maja 2013 r.
VII NIEDZIELA WIELKANOCNA
rok C

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

Wniebowstąpienie Pańskie jest uroczystością obchodzoną obecnie 40 dnia po Wielkanocy lub w niedzielę przypadającą po 40 dniu. W Polsce od 2004 r. na mocy postanowienia Konferencji Episkopatu Polski obchodzi się Wniebowstąpienie Pańskie w niedzielę przed uroczystością Zielonych Świąt. Istotą tej uroczystości jest odejście Chrystusa do Ojca, udział Chrystusowego człowieczeństwa w pełnej chwale Boga Ojca. Święty Leon Wielki papież podkreślał, że w tajemnicy Wniebowstąpienia Pańskiego jest nie tylko osobisty triumf Chrystusa Pana, ale również i nasze zwycięstwo, najwyższa chwała naszej natury ludzkiej. W uwielbionej naturze Jezusa Chrystusa odbiera chwałę całe stworzenie, najwyższą jednak człowiek.

Trudno dokładnie określić datę powstania tej uroczystości. Pierwotnie obchodzono ją razem z Zielonymi Świątami. Tak było w Jerozolimie jeszcze pod koniec IV wieku. W dniu Zesłania Ducha Świętego, w godzinach popołudniowych, wierni udawali się na Górę Oliwną, gdzie w kościele zbudowanym na pamiątkę odejścia Jezusa Chrystusa do Ojca czytano fragmenty Pisma Świętego mówiące o Wniebowstąpieniu oraz śpiewano odpowiednie hymny. Inne Kościoły już w połowie IV wieku obchodziły Wniebowstąpienie Pańskie 40 dnia jako osobną uroczystość i to upowszechniło się w następnym stuleciu tak, że św. Augustyn biskup w kazaniu mówił: „dzień dzisiejszy świętują po całym świecie”. W średniowieczu we Wniebowstąpienie Pańskie zaczęto odprawiać przed Mszą Świętą uroczystą procesję przypominającą udanie się Chrystusa z Apostołami na Górę Oliwną i triumfalne wejście

Zbawiciela do nieba. Na zakończenie procesji podnoszono w górę krzyż lub figurę Zmartwychwstałego na znak wejścia do domu Ojca. Figurę i krzyż paschalny odnoszono do zakrystii, a po odczytaniu Ewangelii gaszono paschał (obecnie pali się do końca uroczystości Zesłania Ducha Świętego). Po procesji też polewano zgromadzonych wodą na znak, że Bóg zsyła deszcz na dobrych i złych (por. Mt 5,45). Niekiedy też zrzucano z sufitu kościoła kwiaty dla podkreślenia radości z faktu Wniebowstąpienia. W niektórych miejscowościach Polski był niegdyś ludowy zwyczaj „topienia diabła”. Robiono kukłę ze słomy i szmat, następnie obijano ją kijami i w końcu topiono wśród powszechnego śmiechu. Zwyczaj ten miał symbolizować ostateczne zwycięstwo zmartwychwstałego i uwielbionego Pana nad szatanem.

Mszał rzymski z roku 2002 wzbogaca liturgię Wniebowstąpienia Pańskiego o formularz Mszy Świętej wigilijnej. Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego przypomina nam prawdę o niebie, które jest domem naszego Ojca, gdzie jest mieszkań wiele. Kolekta mszalna wzywa nas do dziękczynienia za wstąpienie Pana do nieba i wyraża prośbę o utwierdzenie naszej nadziei, że razem z Nim tam będziemy. Modlitwa nad darami zawiera prośbę, abyśmy całe nasze życie kierowali ku niebu. W modlitwie po Komunii prosimy o wzbudzenie w nas pragnienia nieba, „gdzie Chrystus, jako pierwszy z ludzi, przebywa” z Bogiem Ojcem i Duchem Świętym. Obecnie po zakończeniu głównej Mszy Świętej odnosi się figurę Zmartwychwstałego do zakrystii, a z krzyża zdejmują się czerwoną sułgą.

c.d. str. 3

„Ja jestem z wami przez wszystkie dni a do sko czenia wiata.” (Mt 28, 20)

Warsztaty w Łodynie 12-14 kwietnia

W dniach 12-14 kwietnia 2013r odbyły się drugie z kolei warsztaty w Łodynie, w ramach projektu „Młode Bieszczady” zorganizowanym przez Fundację Bieszczadzką.

Po zajęciach szkolnych w piątek o godz. 13:30 9 wybranych osób w składzie: Norbert Dziubela, Aleksandra Wiercińska, Agnieszka Myślińska, Wojciech Borzęcki, Kamil Oliwko, Miłosz Smoleński, Michał Rzeszowski, Witold Michno i Patryk Koncewicz pojechało busem z opiekunką Samorządu Uczniowskiego Panią Dominiką.

Około godziny 14:00 zajechaliśmy na miejsce a jest nim Pensjonat „Dębowa Gazdówka”. Oprócz naszej grupki obecne były grupy ze Średniej Wsi i Birczy.

Po rozpakowaniu się i obiedzie rozpoczęły się zajęcia. Tym razem nie pracowaliśmy w jednej grupie, ale aż w trzech a byli to: prasowcy, mówcy i fotografowie. Grupę prasowców prowadziła pani Dorota Mękarska, redaktorka naczelna gazety „Nowiny”. Znaleźli się w niej Witek, Patryk i Miłosz. Drugą grupę prowadził pan Wojciech Szott, dyrektor Domu Kultury w Ustrzykach Dolnych. Uczestniczyli w niej Wojtek, Kamil i Michał. Ostatnia grupa była prowadzona przez pana Waldemara Sosnowskiego, fotografa. Byli w niej Norbert, Agnieszka i Ola. Zajęcia były długie, ale coś wniosły.

Grupa prasowców na samym początku przedstawiła się i przystąpiła do działania. Mieliśmy napisać swój życiorys oraz o tym, co nas interesuje. Każdy popisał się na swój sposób. Na tych zajęciach mogłem poznać panią Dorotę i osobiście ją polubiłem.

Druga grupa miała za zadanie mówić do mikrofonu. Trzecia robiła zdjęcia, które pan Waldemar omawiał i oceniał.

Następnego dnia 13 kwietnia po śniadaniu wszystkie trzy grupy przystąpiły do działań. Prasowcy mieli tego dnia opisać wzajemnie siebie w grupach dwuosobowych. Witek oderwał się od nas i pracował z dziewczyną ze Średniej Wsi, ale uważam, że taka praca z kimś innym też jest dobra. Prace były różnorodne i trzeba było dokonać samooceny innych.

W dalszej kolejności mieliśmy napisać, Dlaczego znaleźliśmy się w Łodynie?, Po co?, i Jak? Dzięki temu każdy mógł się wykazać i rozwinąć swoje umiejętności. W dalszej części cztery osoby dokonały sceny napadu na bank. Po jej zakończeniu rozpoczęło się nasze bojowe zadanie. Pani Dorota wcieliła się w postać inspektora, Komendanta Policji Wojewódzkiej w Rzeszowie Joanny Schultz. Zadawaliśmy jej pytania a z nich mieliśmy ułożyć i napisać relację. Tego dnia

było bardzo ciepło i każdy myślał o wyjściu na zewnątrz, ale dotrwaliśmy do końca. Po przeczytaniu prac pani Dorota je oceniła i dała nam czas wolny.

Nasi radiowcy tego dnia mówili a pan Wojciech oceniał ich prace.

Trzecia grupa robiła przeróżne zdjęcia. Fotografowali oni ludzi, zwierzęta, chmury i ogólnie całą przyrodę. Ich zdjęcia często były śmieszne a czasem osoby fotografowane nie wiedziały, że ktoś im robi zdjęcie.

Już po obiedzie pozostała część dnia mieliśmy dla siebie. Wszystkie trzy grupy spotkały się wspólnie w miejscu wypoczynkowym obok rzeczki. Było miło i fajnie a najbardziej chyba podobały się nam zabawy z tamtejszym psem. Był on duży, puchaty i chętny do zabawy. Ten mile spędzony czas był chyba najlepszym i potrzebnym momentem. Odprężeni i zrelaksowani mogliśmy nawiązać nowe znajomości i pogłębić stare. Chłopcy i dziewczyny ze Średniej Wsi są fajni i mile się z nimi rozmawia tak samo jak z kolegami z Birczy.

Kiedy zrobiło się ciemno poszliśmy zjeść kolację. Po niej o godzinie 20:00 odbyła się dyskoteka, na której bawiło się niewiele osób. Po jej zakończeniu bawiliśmy się jeszcze i o późnych porach poszliśmy spać.

Ostatniego dnia osoby, które chciały poszły na mszę na godzinę 9:30 do pobliskiego kościoła.

Po mszy zaczęliśmy nasze ostatnie w tym dniu zajęcia. Prasowcy mieli przeprowadzić wywiad z panią Dorotą i dwoma wybranymi osobami. Było bardzo miło i ciepło a wywiady świetne. W grupie fotografów pan Waldemar oceniał zdjęcia a pan Wojciech nagrywał relacje.

Po spakowaniu się i obiedzie zrobiliśmy sobie wszyscy na koniec pamiątkowe zdjęcie. Przez ten krótki czas swoją obecnością zaszczycała nas pani Lucyna Sobańska, wiceprezes Fundacji Bieszczadzkiej, która pozowała do zdjęcia wraz ze wszystkimi. Około godziny 13:00 wyruszyliśmy do naszej Polany.

W imieniu Samorządu Uczniowskiego składam serdeczne podziękowanie naszej opiekunce pani Dominice za to, że była z nami przez cały czas. Jesteśmy jej wdzięczni.

Myślę teraz, że te warsztaty coś w nas zmieniły. Pozwoliły nam odkryć i pogłębić nasze umiejętności, ale i nawiązać nowe znajomości. Ten krótki czas był myślę dla wszystkim najlepszym okresem na rozmyślenia i refleksje.

Milosz Smoleński

Kwiatowy kiermasz

W ubiegłą niedzielę, przed polańską świetlicą wiejską, odbył się kiermasz kwiatowy. Sadzonki kwiatów подарowane zostały przez panie, znane z pięknych przydomowych ogrodów. Nie zabrakło również rozsady pomidorów, papryki i krzewów malin. Bardzo dużym zainteresowaniem cieszyły się sadzonki drzewek, za przygotowanie których należą się gorące podziękowania panu Władkowi Froniowi oraz pani Małgosi Kostańskiej. Za pomidory i krzewy malin dziękujemy pani Małgosi Łysyganicz, a za sadzonki kwiatów, paniom – Helenie Torbińskiej, Annie Rzeszowskiej, Marii Faran, Grażynie

Borzęckiej, Józefie Mikrut i Annie Caban. Na kiermaszu można było również zakupić przepyszne ciasta domowego wypieku, a w kawiarence „Pod chmurką” napić się kawy i herbaty, którą obsługiwała pani Anna Stępniewska.

Za ciasta dziękujemy: pani Annie Rzeszowskiej, Lenie Wiercińskiej, Hannie Myślińskiej, Dominice Podstawskiej, Grażynie Borzęckiej.

Cały dochód, a wyniósł on ok. 1000 zł, zasili konto Rady Rodziców.

Wszystkim osobom, które tak chętnie zaangażowały się w organizację i przeprowadzenie kiermaszu, którego celem była

pomoc Polańskiej szkole, bardzo dziękujemy.

Organizatorzy

WNIEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE

Z Wniebowstąpieniem Pańskim łączą się tzw. Dni Krzyżowe obchodzone w poniedziałek, wtorek i środę przed tą uroczystością. Są to dni błagalnej modlitwy o urodzaj i zachowanie od klęsk żywiołowych, najczęściej łączono modlitwę z postem. Obchód Dni Krzyżowych zapoczątkował w Galii około roku 470 biskup diecezji Vienne — Mamert, w związku z klęskami nieurodzaju, trzęsienia ziemi i wojny. Synod w Orleanie w roku 511 postanowił ten obchód celebrować w całej Galii, w Rzymie wprowadzono Dni Krzyżowe w VI wieku. Nazwa „Dni Krzyżowe” wywodzi się stąd, że modlono się wówczas idąc w procesji z głównego kościoła do innych kościołów, kaplic i krzyży przydrożnych. Od IX wieku śpiewano podczas procesji Litanię do Wszystkich Świętych. W średniowieczu w takich procesjach brali udział także królowie, magnaci, władze danego miasta, lud — wszyscy zazwyczaj w strojach pokutnych. W niektórych miejscowościach poświęcano popiół i posypywano nim uczestniczących w procesji. Obecnie Dni Krzyżowe nazywane są dniami modlitw o dobre urodzaje i za kraje głodujące. Poleca się też organizować procesje błagalne. W poniedziałek poleca się odprawić Mszę Świętą „w okresie zasiewów”, we wtorek — „o uświęcenie pracy ludzkiej” i we środę — „za głodujących”.

Pańskim odprawiamy Nowennę do Ducha Świętego poleconą Kościołowi przez papieża Leona XIII w roku 1895 i 1897.

Niech więc Wniebowstąpienie Pańskie zobowiązuje nas do nowego życia, codziennie powinniśmy szukać tego, co jest w górze, żyć pragnieniem nieba, gdzie przebywa Chrystus i o nie zabiegać.

Dni między Wniebowstąpieniem Pańskim a Zielonymi Świątami są czasem modlitwy o dar Ducha Świętego. Dlatego od piątku przed obecnym Wniebowstąpieniem

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE VII NIEDZIELA WIELKANOCNA

1. Dziś uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. W Kościele jest obchodzona już od V wieku. Chrystus Pan, zanim opuścił ziemię, powiedział do Apostołów: „A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie” (J 12,32). I tłumaczył im, że Jego odejście jest potrzebne, aby mógł zesłać Ducha Pocieszyciela. Po złożonej z samego siebie Ofierze Nowego i Wiecznego Przymierza wszedł do chwały Ojca, aby wstawiać się za nami, aby przygotować nam miejsce. My wpatrujemy się w górę, każdego dnia podążamy za Nim, obieramy ten właśnie kierunek, krocząc po ziemskich drogach wiary. Moc do tej wędrówki czerpiemy z samego Chrystusa obecnego w Eucharystii, odwagę i siły – z Ducha Świętego, który nieustannie nas wspiera i pociesza.
2. Jutro, 13 maja, w liturgii wspominamy Matkę Bożą Fatimską oraz 32. rocznicę zamachu na Błogosławionego Jana Pawła II, a pod koniec tygodnia, w sobotę, 18 maja, przypadają jego 93. urodziny. Mając przed oczami to wydarzenie z 13 maja 1981 roku, wpatrujemy się w jego święte życie, na jego wzór starajmy się żyć w pełnej komunii z Panem Bogiem i całkowicie zawierzymy Maryi nasze rodziny i nasze osobiste codzienne sprawy.
3. W tym tygodniu jeszcze jedno święto. We wtorek, 14 maja, w liturgii czcimy Świętego Macieja Apostoła, wybranego do Grona Dwunastu w miejsce Judasza. Hebrajskie imię „Maciej” oznacza „dar Boga”. Zwróćmy się do tego Świętego, aby wspomagał nasze wysiłki codziennego stawania się darem Boga dla braci.
4. Zaś w czwartek, 16 maja, przypada święto kolejnego patrona Polski, Świętego Andrzeja Boboli, kapłana i męczennika. Żył na przełomie XVI i XVII wieku i zasłynął jako gorliwy kaznodzieja i duszpasterz jezuicki. Stąd zyskał miano „łowcy dusz”. Dnia 16 maja 1657 roku został schwytany przez Kozaków. Mimo okrutnych tortur nie wyrzekł się wiary w Jezusa Chrystusa. Jego relikwie znajdują się w kościele Ojców Jezuitów przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Niech ten święty Patron będzie dla nas wzorem bezkompromisowości wiary i przywiązania do Zbawiciela, a zarazem orędownikiem w trudnym budowaniu ładu i jedności w naszej Ojczyźnie i we wspólnocie narodów.
5. W przyszłą niedzielę, 12 czerwca, przypada uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Niedziela ta kończy okres Wielkanocy i że to ostatni moment, aby zadośćuczynić przykazaniu kościelnemu nakazującemu spowiedź i Komunię Świętą wielkanocną. Wigilię tej uroczystości będziemy świętować już w sobotę, 18 maja. Do tej uroczystości przygotowujemy się poprzez specjalną nowennę. Włączmy się do tej modlitwy podczas liturgii w naszym kościele lub prywatnie odmawiajmy ją w domu.
6. Za sprzątanie kościoła składamy serdeczne „Bóg zapłać” Paniom: Torbińskiej Stanisławie i Piotrowicz Marii. Na przyszły tydzień zapraszamy Panie: Dziubela Annę i Fundakowską Bożenę.

W najbliższym tygodniu imieniny obchodzą:
Zofia Dzedzyk, Zofia Daniłow, Zofia Krowiak, Zofia Myślińska, Jędrzej Myśliński.
Solenizantów zapraszamy na Mszę św. w piątek o godz. 18:00.